

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi W. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 lutego 2006 r., sygn. akt I ACa (...), wydanego w sprawie z powództwa W. J.

przeciwko Telewizji (...) S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 lipca 2008 r.,

odrzuca skargę; nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 lutego 2006 r. w całości oraz Sądu Okręgowego z dnia 6 kwietnia 2005 r. w części dotyczącej wydania uzyskanej korzyści z tytułu naruszenia przez pozwaną autorskich praw majątkowych powoda. Stwierdzał, że oba te wyroki naruszają przepisy prawa autorskiego, tj. art. 17, 53, 70 ust. 2, 79 ust. 1 i ust. 70 ust. 1, przepisy kodeksu cywilnego, tj. art. 58 k.c. i art. 73 § 1 k.c., oraz przepisy k.p.c., tj. art. 217 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c., art. 380 k.p.c., art. 274 § 1 k.p.c., art. 276 § 2 k.p.c., art. 225 k.p.c., art. 370 k.p.c., art. 373 k.p.c., art. 378 k.p.c. i art. 389 k.p.c. W skardze znalazł się dłuższy wywód, w którym przedstawiono „szkody spowodowane wydaniem niezgodnych z prawem orzeczeń i przewlekaniem postępowania”. Skarżący starał się wskazać na to, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest obecnie możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia sądowego może obejmować tylko rozstrzygnięcia prawomocne sądu drugiej instancji, a w sytuacjach wyjątkowych – także prawomocne orzeczenia Sądu pierwszej instancji (art. 424¹ § 1 i § 2 k.p.c.). Z sentencji wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 kwietnia 2005 r. wynika to, że oddalono powództwo powoda także w zakresie obejmującym żądanie wydania uzyskanej korzyści z tytułu naruszenia jego autorskich praw majątkowych. Powód zaskarżył apelację to rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego [k. (...) akt sprawy], a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 15 lutego 2006 r. oddalił apelację powoda w tym zakresie (pkt 2 tego wyroku). Oznacza to, że skargą powoda mógł być tylko objęty wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 15 lutego 2006 r., ponieważ w nim ostatecznie rozstrzygnięto (negatywnie) o eksponowanym w skardze żądaniu.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. W judykaturze Sądu Najwyższego akcentuje się to, że przewidziany w tym przepisie wymóg uprawdopodobnienia szkody polega na złożeniu oświadczenia, że szkoda już nastąpiła o określonym rozmiarze i w określonej postaci. Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego także czas powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nieopubl.). Tego wymagania na pewno nie spełnia ta część skargi, w której zamieszczono oświadczenie o „szkodach spowodowanych wydaniem niezgodnym z prawem orzeczeń i przewlekaniem postępowania”. Podano tu bowiem jedynie ogólny opis sytuacji życiowej i finansowej powoda w okresie od 2000 r. do chwili obecnej, w której nawet nie podjęto próby wykazania istnienia kauzalnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą powoda a prawomocnym rozstrzygnięciem objętym skargą. Przepis art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c. nie obejmuje, oczywiście, szkody polegającej na „przewlekaniu postępowania”. Niespełnienie zatem wymogów skargi przewidzianych w tym postępowaniu powoduje konieczność jej odrzucenia (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono przy uwzględnieniu art. 102 k.p.c.